

Dosarul nr. 1ra-676/22
1-19165747-01-1ra-06052022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021 și sentinței Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 26 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Bunu Nicolae xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.10.2019 – 26.02.2020;

Instanța de apel: 03.06.2020 – 15.12.2021;

Instanța de recurs: 06.05.2022 – 20.10.2022.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 26 februarie 2020, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bunu Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, la 10 (zece) ani închisoare;

- art. 290 alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Bunu Nicolae pedeapsa definitivă de 10 (zece) ani 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Bunu Nicolae în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în sumă de 6 930 (șase mii nouă sute treizeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Bunu Nicolae, la data de 24 iulie 2019, fiind în relații ostile din cauza geloziei cu

soția sa Bunu Mariana, a.n. xxxxx, acționând cu premeditare, având din timp un plan de omor a ultimei, a luat cu sine o grenadă de model F-1 pe care o păstra ilegal la domiciliu său și împreună cu copiii comuni Bunu Jasmin a.n. xxxxx și Bunu Ana a.n. xxxxx, s-a pornit în căutarea soției, întâlnind-o pe o stradă din preajma grădiniței de copii din sat pe soția sa, cu care se mai aflau fiica ei minoră Spînu Tatiana, a.n. xxxxx, fiul ei Spînu Valeriu, a.n. xxxxx, mama acesteia Radcenco Ana, a.n. xxxxx, și Ruja Alexandru, a.n. xxxxx, pentru a realiza intenția de omor a soției, știind cu certitudine că în nemijlocita apropiere se află șapte persoane, inclusiv și trei minori, conștientizând faptul că grenada de model F-1 în caz de detonare, prezintă pericol pentru viața și sănătatea mai multor persoane, deoarece conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3682 din 20 septembrie 2019, raza de zbor al schijelor este până la 200 m, iar raza de zbor nimicitoare este de 50-60 m, pentru a-și realiza intenția de omor, intenționat a detonat grenada care a explodat, însă aceasta nu și-a produs efectul din cauze independente de voința sa, deoarece persoanele menționate au reușit să fugă și să se îndepărteze de la locul exploziei la o distanță de siguranță.

Astfel, acțiunile lui Bunu Nicolae, au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, *tentativa de omor a unor persoane, săvârșită cu premeditare, cu bună știință asupra unor minori, asupra unor membri de familie, asupra a mai multor persoane, prin mijloace periculoase pentru viața și sănătatea mai multor persoane.*

Tot el, până la 24 iulie 2019, a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare, la domiciliul său din s. Hirova, r-nul Călărași, o grenadă de model F-1, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3682 din 20 septembrie 2019, este o grenadă de mână defensivă, confecționată industrial și face parte din categoria munițiilor, și un cartuș militar calibru 7.62x39 mm, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3683 din 20 septembrie 2019, face parte din categoria munițiilor letale cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal dur, confecționat industrial în anul 1990, în România.

Acțiunile lui Bunu Nicolae, au fost încadrate în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, *adică păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.*

3. Avocatul Jian Vladislav în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Bunu Nicolae, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m), 290 alin. (1) Cod penal, iar potrivit art. 95 alin. (2) Cod penal, să fie liberat de executarea pedepsei.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei penale.

Astfel, partea apărării a menționat că Bunu Nicolae a recunoscut integral

vina, iar cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

În opinia părții apărării, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de judecată urma să țină cont de comportamentul părții vătămate, care a fost unul contrar normelor și principiilor vieții de familie, prin ce l-a provocat pe Bunu Nicolae să săvârșească infracțiunea incriminată. Mai mult, a precizat și despre acțiunile inculpatului, care după detonarea grenadei, a acoperit-o cu corpul său pentru a evita rănirea părților vătămate.

Prin urmare, a susținut că pedeapsa minimă pentru infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, este de 10 ani închisoare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, este de 4 luni închisoare, și astfel, invocând prevederile art. 79 alin. (3) Cod penal, partea apărării a precizat că lui Bunu Nicolae îi poate fi aplicată o pedeapsă de 6 ani 8 luni închisoare, iar în baza art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare.

Totodată, invocând și prevederile art. 95 alin. (2) Cod penal, partea apărării a susținut că având în vedere starea de sănătate a inculpatului, care este imobilizat la pat și nu poate să se deplaseze de sine stătător, solicită ca Bunu Nicolae să fie liberat de executarea pedepsei stabilite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul apărării și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, astfel just a ajuns la concluzia că inculpatul Bunu Nicolae a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal – *tentativa de omor a unor persoane, săvârșită cu premeditare, cu bună știință asupra unor minori, asupra unor membri de familie, asupra a mai multor persoane, prin mijloace periculoase pentru viața și sănătatea mai multor persoane*, precum și infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (2) Cod penal – *păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare*.

Instanța de apel a precizat că judecarea cauzei în prima instanță s-a desfășurat pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în baza cererii scrise personal de către inculpat (f.d.221, vol.I), acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 12 februarie 2020.

Analizând materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, iar judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nefiind încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce atestă că instanța de apel nu este în drept să rețină o altă situație de fapt, decât cea indicată în rechizitoriu și constatată de către prima instanță.

În acest context, instanța de apel a menționat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod

obiectiv circumstanțele cauzei, apreciind probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bunu Nicolae în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m), 290 alin. (1) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a indicat că infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m), potrivit art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune excepțional de gravă și prevede pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 ani sau detențiune pe viață. Infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune gravă și prevede pedeapsa cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Circumstanțe atenuante, potrivit art. 76 Cod penal, în privința inculpatului Bunu Nicolae, prima instanță nu a stabilit. Circumstanțe agravante, potrivit art. 77 Cod penal, în privința inculpatului, prima instanță a constatat, săvârșirea infracțiunii cu folosirea mijloacelor periculoase pentru viață și sănătate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță, la individualizarea pedepsei aplicată inculpatului Bunu Nicolae, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, și analizând circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a stabilit că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea lui Bunu Nicolae este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În opinia instanței de apel, această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale.

Or, dreptul la viață reprezintă un drept fundamental al omului, care prin importanța sa, depășește sfera interesului personal, având relevanță pentru întreaga societate.

Astfel, reținând prevederile art. 1 CEDO, art. 24 din Constituția R.M., instanța de apel a precizat că Bunu Nicolae a săvârșit tentativa de omor, prin ce se accentuează pericolul social deosebit pe care îl prezintă infracțiunea săvârșită de către acesta, întrucât omorul reprezintă una din cele mai intolerabile infracțiuni, fapt care explică necesitatea de a fi aplicată o pedeapsă în corespundere cu circumstanțele de fapt stabilite.

Referitor la argumentele invocate de partea apărării, precum că inculpatul Bunu Nicoale suferă de o boală gravă și are nevoie de îngrijiri medicale permanente, instanța de apel a reținut că inculpatului Bunu Nicolae în conformitate cu prevederile art. 230 Cod de executare, îi este garantat dreptul la asistență medicală, or, persoanele condamnate la pedeapsa închisorii beneficiază în mod gratuit de asistență medicală și de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală, în

conformitate cu legislația în vigoare.

De asemenea, instanța de apel a menționat că Bunu Nicolae în conformitate cu prevederile art. 231 alin. (3) Cod de executare, având nevoie de un tratament medical specializat, este în drept să solicite transferarea neîntârziată în instituțiile medicale specializate ale Departamentului instituțiilor penitenciare sau în spitalele Ministerului Sănătății.

Așadar, cu referire la aplicarea prevederilor art. 95 Cod penal, instanța de apel a precizat că faptul îmbolnăvirii inculpatului de o boală gravă urmează a fi confirmat printr-un act de expertiză în care să fie reflectată boala gravă respectivă și concluziile de rigoare ale expertului, ceea ce nu s-a constatat în cadrul cercetării judecătorești, iar în acest sens nu au fost administrate careva probe pertinente și concludente.

5. Avocatul Zagorceanu Artur în numele inculpatului Bunu Nicolae, fără a invoca un temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acestora, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează, că inculpatului Bunu Nicolae i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

Astfel, partea apărării indică că inculpatul a recunoscut integral vina, iar cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

În opinia părții apărării, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de judecată urma să țină cont de comportamentul părții vătămate, care a fost unul contrar normelor și principiilor vieții de familie, prin ce l-a provocat pe Bunu Nicolae să săvârșească infracțiunea incriminată. Mai mult, consideră că urmează a fi luate în considerație și acțiunile inculpatului, care după detonarea grenadei, a acoperit-o cu corpul său pentru a evita rănirea părților vătămate.

De asemenea, susține că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea aspră în raport cu fapta săvârșită și consecințele acesteia, reiterând că Bunu Nicolae și-a recunoscut vina, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, precum și cauza a fost examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest context, mai precizează partea apărării că în speță au fost constatate mai multe circumstanțe atenuante în privința inculpatului, iar careva circumstanțe agravante, nefiind stabilite.

Bunu Nicolae anterior nu a fost judecat, de la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, iar la moment soția acestuia fiind însărcinată și nu este încadrată în câmpul muncii.

Deși recunoașterea vinovăției este o condiție obligatorie pentru aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, care se absoarbe prin reducerea limitelor pedepsei, totuși consideră partea apărării că instanțele de fond urmau să țină cont de faptul Bunu Nicolae a recunoscut vinovăția de la faza de urmărire

penală, atunci când aceasta nu era o condiție obligatorie a procedurii. Comportamentul învinuitului la faza urmăririi penale este o circumstanță atenuantă, care urmează a fi luată în considerare la individualizarea pedepsei.

Totodată, susține că instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului Bunu Nicolae, acesta nefiind citat legal, prin ce s-a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia procurorului, menținând sentința de condamnare în privința lui Bunu Nicolae, instanța de apel și-a argumentat soluția sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, și a ținut cont de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate inculpatului asupra corectării și reeducării acestuia, menținând în privința lui Bunu Nicolae o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul nu invocă un temei concret pentru declararea recursului din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor indicate în recurs se atestă că recurentul invocă dezacordul cu modalitatea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Bunu Nicolae, motive care se subscriu temeiului de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când: *10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal,

persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Așadar, referitor la solicitarea părții apărării privind aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului Bunu Nicolae, Colegiul penal reține că instanța de apel corect a constatat că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani 2 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, just concluzionând că această pedeapsă este una echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, ținând cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave și grave, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că are la întreținere copii minori, că a săvârșit intenționat o faptă social periculoasă, iar acțiunile acestuia premeditat fiind îndreptate asupra membrilor familiei sale, inclusiv asupra copiilor minori, precum și de faptul că circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, în privința inculpatului nu s-au stabilit, iar în calitate de circumstanță agravantă, potrivit art. 77 Cod penal, în privința lui Bunu Nicolae, s-a constatat săvârșirea infracțiunii cu folosirea mijloacelor periculoase pentru viață și sănătate.

Prin urmare, instanța de recurs menționează faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei inculpatului de către instanțele de fond.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Or, lecturând textul deciziei contestate, Colegiul penal reține că instanța de apel a expus clar toate motivele pentru care a menținut sentința primei instanței prin care Bunu Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, la 10 ani închisoare, și în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, iar potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani 2 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Referitor la argumentele părții apărării precum că inculpatul nu a fost citat legal la ședințele instanței de apel, iar judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa acestuia, Colegiul penal reține că potrivit materialelor cauzei penale, rezultă că instanța de apel a expediat în adresa inculpatului Bunu Nicolae, citațiile pentru ședințele de judecată din 15 iulie 2020, ora 11:30; 16 iunie 2021, ora 10:00 și 15 decembrie 2021, ora 10:30, fapt confirmat prin avizele de recepție (f.d.19, 76, 93, vol.II), astfel inculpatul fiind citat legal, însă la ședințele de judecată nu s-a prezentat.

Mai mult, prin încheierea Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 15 iulie 2020, a fost dispusă aducerea silită a inculpatului Bunu Nicolae, pentru participare în ședința de judecată (f.d.25-26, vol.II), iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 15 decembrie 2021, instanța de apel, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1), 412 alin. (5) Cod de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei penale în absența inculpatului Bunu Nicolae, stabilind că acesta se eschivează de a se prezenta în ședința de judecată, iar în propriul apel nu-i vor fi încălcate drepturile, fiind reprezentat de către apărător (f.d.115, vol.II).

În acest context, Colegiul penal consideră necesar să menționeze prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul când inculpatul se ascunde de prezentarea în instanță.

Iar, conform art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal constată netemeinicia argumentelor apărării cu privire la faptul că inculpatul Bunu Nicolae nu a fost citat legal pentru ședințele de judecată în instanța de apel, or, din materialele cauzei rezultă cert că deși inculpatul a fost citat legal pentru ședințele de judecată, totuși acesta nu s-a prezentat, însă a fost reprezentat de către avocatul Zagorceanu Artur.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către avocatul Zagorceanu Artur în numele inculpatului, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind

vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Bunu Nicolae xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 decembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion